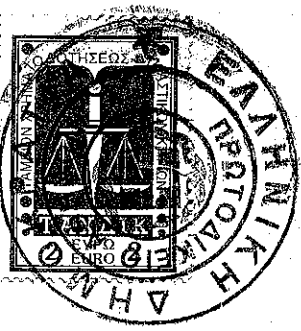

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ
ΤΑΚΤΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ
ΤΜΗΜΑ ΕΝΟΧΙΚΟ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ

1481 /2020

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

Αποτελούμενο από τη Δικαστή Χρυσούλα Παναγάκη, Πρωτοδίκη, την οποία όρισε ο Πρόεδρος του Τριμελούς Συμβουλίου Διοικήσεως του Πρωτοδικείου και από τη Γραμματέα Αναστασία Παππά.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στην Αθήνα, στις 28 Μαρτίου 2019 για να δικάσει τις υποθέσεις:

Α. ΤΩΝ ΚΑΛΟΥΝΤΩΝ-ΕΝΑΓΟΝΤΩΝ: [redacted]

κατοίκου [redacted] οδός [redacted] (1 και 2) [redacted], κατοίκου [redacted] οδός [redacted], οι οποίοι παραστάθηκαν ο πρώτος μετά και η δεύτερη δια του πληρεξουσίου δικηγόρου τους Παναγιώτη Καλαντζάκου (ΑΜ/ΔΣΑ 12990).

ΤΟΥ ΚΑΘ' ΟΥ Η ΚΛΗΣΗ-ΕΝΑΓΟΜΕΝΟΥ: [redacted] του

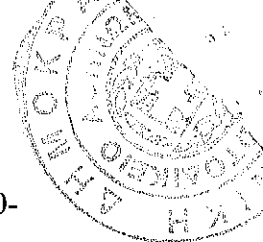
[redacted] κατοίκου [redacted], ο οποίος παραστάθηκε μετά της πληρεξουσίας δικηγόρου του [redacted].

Β. ΤΩΝ ΚΑΛΟΥΝΤΩΝ-ΕΝΑΓΟΜΕΝΩΝ: 1) [redacted] του

[redacted], κατοίκου [redacted] και 2) [redacted], κατοίκου [redacted], οι οποίοι παραστάθηκαν ο πρώτος μετά και η δεύτερη δια του πληρεξουσίου δικηγόρου τους Παναγιώτη Καλαντζάκου (ΑΜ/ΔΣΑ 12990).

ΤΟΥ ΚΑΘ' ΟΥ Η ΚΛΗΣΗ-ΕΝΑΓΟΝΤΟΣ: [redacted]

κατοίκου [redacted], ο οποίος παραστάθηκε μετά της πληρεξουσίας δικηγόρου του [redacted].

Οι ενάγοντες της υπό στοιχείο Α αγωγής ζητούν να γίνει δεκτή η από 22-10-2007 αγωγή τους, που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου τούτου με αριθμό κατάθεσης δικογράφου 231146/10130/23-10-2007 και προσδιορίστηκε αρχικά για τη δικάσιμο της 5-2-2009 και μετά από αναβολή για τη δικάσιμο της 7-10-2010, οπότε και ματαιώθηκε. Ήδη επαναφέρεται προς συζήτηση με την από 19-10-2010 κλήση τους, που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου τούτου με αριθμό κατάθεσης δικογράφου 183644/2128/20-10-2010, η οποία προσδιορίστηκε αρχικά για τη δικάσιμο της 28-2-2013 και μετά από αναβολές για τη δικάσιμο που αναγράφεται στην αρχή της παρούσας και γράφτηκε στο πινάκιο.

Ο ενάγων της υπό στοιχείο Β αγωγής ζητεί να γίνει δεκτή η από 30-1-2009 αγωγή του, που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου τούτου με αριθμό κατάθεσης δικογράφου 15352/1083/30-1-2009 και προσδιορίστηκε αρχικά για τη δικάσιμο της 7-10-2010, οπότε και ματαιώθηκε. Ήδη επαναφέρεται προς συζήτηση με την από 19-10-2010 κλήση των εναγομένων, που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου τούτου με αριθμό κατάθεσης δικογράφου 183643/2127/20-10-2010, η οποία προσδιορίστηκε αρχικά για τη δικάσιμο της 28-2-2013 και μετά από αναβολές για τη δικάσιμο που αναγράφεται στην αρχή της παρούσας και γράφτηκε στο πινάκιο.

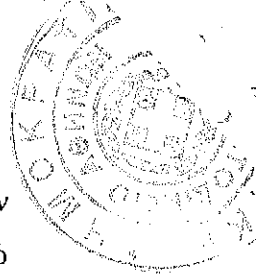
Η συζήτηση των υποθέσεων έλαβε χώρα όπως ανωτέρω αναφέρεται, οι δε διάδικοι, ανέπτυξαν τους ισχυρισμούς τους και ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στα πρακτικά και στις νομίμως κατατεθείσες προτάσεις τους.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΚΑΤΑ ΤΟ ΝΟΜΟ

Νόμιμα φέρονται προς συζήτηση: α) με την από 19-10-2010 και με αριθμό κατάθεσης δικογράφου 183644/2128/20-10-2010 κλήση των εναγόντων η από 22-10-2007 και με αριθμό κατάθεσης δικογράφου 231146/10130/23-10-2007 αγωγή τους, η οποία προσδιορίστηκε αρχικά για τη δικάσιμο της 5-2-2009 και μετά από αναβολή για τη δικάσιμο της 7-10-2010, οπότε και ματαιώθηκε και β) με την από 19-10-2010 και με αριθμό κατάθεσης δικογράφου 183643/2127/20-10-2010 κλήση των εναγομένων η από 30-1-2009 και με αριθμό κατάθεσης δικογράφου 15352/1083/30-1-2009 αγωγή του ενάγοντος, η οποία προσδιορίστηκε αρχικά για τη δικάσιμο της 7-10-2010, οπότε και ματαιώθηκε, οι οποίες πρέπει να ενωθούν και να συνεκδικαστούν, καθώς οι επίδικες αξιώσεις υπάγονται στην ίδια διαδικασία και είναι μεταξύ τους προδήλως συναφείς και επιπλέον επιταχύνεται η διεξαγωγή της δίκης με ταυτόχρονη μείωση των εξόδων (άρθρα 31 παρ. 1, 2 και 3 ΚΠολΔ).

Κατά το άρθρ. 57 ΑΚ, όποιος προσβάλλεται παράνομα στην προσωπικότητά του έχει το δικαίωμα να απαιτήσει να αρθεί η προσβολή και να μην επαναληφθεί στο μέλλον, επιπλέον δε, κατά το άρθρ. 59 ΑΚ, το δικαστήριο με την απόφασή του, ύστερα από αίτηση αυτού που έχει προσβληθεί και αφού λάβει υπόψη το είδος της προσβολής, μπορεί να καταδικάσει τον υπαίτιο και σε ικανοποίηση της ηθικής βλάβης του προσβληθέντος και ειδικότερα να τον υποχρεώσει (τον υπαίτιο) σε πληρωμή χρηματικού ποσού, σε δημοσίευμα ή σε οτιδήποτε άλλο επιβάλλεται από τις περιστάσεις. Προστατεύεται έτσι με τα παραπάνω άρθρα η προσωπικότητα και κατ' επέκταση η αξία του ανθρώπου ως ατομικό δικαίωμα κατοχυρωμένο από το άρθρ. 2§1 του Συντάγματος (ΑΠ 1735/2009 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ), αποτελεί δε η προσωπικότητα πλέγμα αγαθών που συνθέτουν την υπόσταση του προσώπου και είναι αναπόσπαστα συνδεδεμένα μαζί του. Τα αγαθά αυτά δεν αποτελούν μεν αυτοτελή δικαιώματα, αλλά επί μέρους εκδηλώσεις - εκφάνσεις (πλευρές) του ενιαίου δικαιώματος επί της προσωπικότητας, όμως η προσβολή της προσωπικότητας σε σχέση με οποιαδήποτε από τις εκδηλώσεις αυτές συνιστά προσβολή της συνολικής έννοιας της προσωπικότητας. Τέτοια προστατευόμενα αγαθά είναι, μεταξύ άλλων, η τιμή και η υπόληψη κάθε ανθρώπου, είναι δε τιμή η εκτίμηση που απολαμβάνει το άτομο στην κοινωνία με βάση την ηθική αξία που έχει λόγω της συμμόρφωσής του με τις νομικές και ηθικές του υποχρεώσεις, ενώ υπόληψη είναι η εκτίμηση που απολαμβάνει το άτομο στην κοινωνία με βάση την κοινωνική του αξία συνεπεία των ιδιοτήτων και ικανοτήτων του για την εκπλήρωση των ιδιαίτερων κοινωνικών του έργων ή του επαγγέλματός του. Προϋποθέσεις για την προστασία της προσωπικότητας με τις διατάξεις των παραπάνω άρθρων είναι: α) η ύπαρξη προσβολής της προσωπικότητας με πράξη ή παράλειψη άλλου που διαταράσσει μια ή περισσότερες εκδηλώσεις της σωματικής, ψυχικής, πνευματικής και κοινωνικής ατομικότητας του βλαπτόμενου κατά τη στιγμή της προσβολής, β) η προσβολή να είναι παράνομη που συμβαίνει όταν γίνεται χωρίς δικαίωμα ή με βάση δικαίωμα, το οποίο όμως είτε είναι μικρότερης σπουδαιότητας στο πλαίσιο της έννομης τάξης είτε ασκείται καταχρηστικά κατά την έννοια των άρθρ. 281 ΑΚ και 25 παρ. 3 του Συντάγματος και γ) πταίσμα του προσβολέα όταν πρόκειται ειδικότερα για επιδίκαση χρηματικής ικανοποίησης λόγω ηθικής βλάβης εξαιτίας της παράνομης προσβολής της προσωπικότητας (ΟΛΑΠ 2/2008 ΕΕΜΠΔ 2009.898, ΑΠ 1599/2000 Δ/ΝΗ 2001.1348, ΑΠ 333/2010 ΔΙΜΕΕ 2010.367). Στην περίπτωση αυτή η παράνομη και συγχρόνως υπαίτια προσβολή της προσωπικότητας συνιστά ασφαλώς ειδικότερη μορφή αδικοπραξίας (ΑΠ 167/2000 Δ/ΝΗ 2000.777), οπότε συνδυαστικά

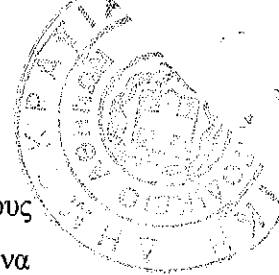
εφαρμόζονται και οι διατάξεις των άρθρ. 914, 919, 920 και 932 ΑΚ, ιδίως για την αποκατάσταση της τυχόν υλικής ζημίας του προσβληθέντος (άρθρ. 57 παρ. 2 ΑΚ), ενώ αδιάφορη για το χαρακτήρα της προσβολής ως παράνομης είναι η φύση της διάταξης που ενδέχεται με την προσβολή να παραβιάζεται και η οποία έτσι μπορεί να ανήκει σε οποιοδήποτε κλάδο ή τμήμα του δικαίου. Συνεπώς, παράνομη προσβολή της προσωπικότητας δημιουργείται και από ποινικά κολάσιμη πράξη, όπως συμβαίνει, όταν το άτομο προσβάλλεται στην τιμή και την υπόληψή του με εξυβριστικές εκδηλώσεις ή με ισχυρισμούς δυσφημιστικούς ή πολύ περισσότερο συκοφαντικούς, κατά την έννοια των άρθρων 361 - 363 ΠΚ (ΑΠ 1216/2014, ΑΠ 864/2014, ΑΠ 931/2014, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Τέλος, ισχυρισμός του δυσφημιστικού γεγονότος μπορεί να γίνει και με την κατάθεση στη γραμματεία του Δικαστηρίου αγωγής επ' ονόματι του δράστη, οπότε γνώση του ισχυρισμού αυτού, που περιέχεται στην αγωγή, λαμβάνουν οι υπάλληλοι της γραμματείας του Δικαστηρίου, οι Δικαστές ή και άλλα πρόσωπα (ΑΠ 1264/2016, ΑΠ 1362/2000, ΕφΔωδ 5/2014, ΕφΛαρ 665/2004, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ).

Α. Με την υπό στοιχείο Α αγωγή οι ενάγοντες εκθέτουν ότι ο εναγόμενος κατέθεσε σε βάρος τους την από 31-5-2006 και με ΑΒΜ 2325/2006 μήνυση για παράβαση καθήκοντος, η οποία ήταν εν γνώσει του ψευδής και συκοφαντική και σκοπό είχε να τους μειώσει ως ανθρώπους, δημοσίους υπαλλήλους και επιστήμονες, με συνέπεια να προσβληθούν παρανόμως και υπαιτίως στην προσωπικότητά τους, καθώς και να υποστούν εντεύθεν τη μνημονευόμενη στην αγωγή ηθική βλάβη. Ενόψει των προεκτεθέντων, οι ενάγοντες κατ' εκτίμηση του δικογράφου, αιτούνται, κατόπιν παραδεκτής εν μέρει τροπής του καταψηφιστικού αιτήματος της αγωγής τους σε αναγνωριστικό, με δήλωση του πληρεξουσίου δικηγόρου τους καταχωρηθείσα στα πρακτικά της παρούσας (άρθρο 223, 224, 294 295, 297 ΚΠολΔ), αλλά και με τις προτάσεις τους, να υποχρεωθεί ο εναγόμενος να τους καταβάλει το ποσό των 8.000 ευρώ στον καθένα και να αναγνωριστεί ότι ο εναγόμενος υποχρεούται να τους καταβάλει το ποσό των 12.000 ευρώ στον καθένα, ως χρηματική ικανοποίηση για την ηθική βλάβη που υπέστησαν από την προμνησθείσα ζημιογόνο συμπεριφορά του, νομιμοτόκως από της επιδόσεως της αγωγής μέχρι εξοφλήσεως. Επίσης, ζητούν να κηρυχθεί η εκδοθησομένη απόφαση προσωρινά εκτελεστή, να απαγγελθεί κατά του εναγομένου προσωπική κράτησης διαρκείας οκτώ μηνών ως μέσο εκτέλεσης της εκδοθησομένης απόφασης και να καταδικαστεί αυτός στα δικαστικά τους έξοδα.

Με αυτό το περιεχόμενο και αιτήματα, η κρινόμενη αγωγή αρμόδια φέρεται προς συζήτηση ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου (άρθρα 14 παρ. 2, 22 και 35 και

221§1 στοιχ.β ΚΠολΔ, όπως είχαν πριν από τη θέσπιση και την έναρξη ισχύος του ν. 3994/2011, διότι, η υπό κρίση αγωγή κατατέθηκε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου αυτού στις 23-10-2007, δηλαδή πριν από την εισαγωγή και την έναρξη ισχύος του προμνημονευθέντος νόμου), προκειμένου να εκδικασθεί με την προσήκουσα τακτική διαδικασία, είναι δε ορισμένη και νόμιμη, στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 57, 59, 299, 330, 340, 345, 346, 914, 932 ΑΚ, 361, 362, 363 ΠΚ, 70, 176, 907 και 908 ΚΠολΔ, πλην α) του παρεπομένου αιτήματος προσωπικής κράτησης του εναγομένου, το οποίο είναι μη νόμιμο και απορριπτέο, καθόσον σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 1047 παρ. 2 ΚΠολΔ, ως αντικαταστάθηκε από τη διάταξη του άρθρου 62 του Ν. 3994/2011, σε συνδυασμό και προς εκείνη του άρθρου 72 παρ. 12 του ίδιου ως άνω νόμου, δεν επιτρέπεται η διάταξη προσωπικής κράτησης για απαίτηση μικρότερη των 30.000 ευρώ και εν προκειμένω το αιτούμενο από τον εναγόμενο για κάθε ενάγοντα χρηματικό ποσό δεν υπερβαίνει το όριο των 30.000 ευρώ και β) του παρεπομένου αιτήματος περί κηρύξεως της παρούσας προσωρινώς εκτελεστής κατά το σκέλος που αφορά το αναγνωριστικό αίτημα αυτής, διότι οι αναγνωριστικές αποφάσεις αναδίδουν τις συνέπειές τους κατά τις διατάξεις του ουσιαστικού δικαίου και δεν αποτελούν εκτελεστούς τίτλους κατά το άρθρο 904 ΚΠολΔ (Βασ. Βαθρακοκοίλης, Ερμ. ΚΠολΔ, τόμος Ε', σελ. 153, Αθήνα 1997). Πρέπει, επομένως, η αγωγή, κατά το μέρος που κρίθηκε νόμιμη, να ερευνηθεί περαιτέρω ως προς την ουσιαστική της βασιμότητα, δεδομένου για το καταψηφιστικό αίτημα αυτής έχει καταβληθεί το προσήκον τέλος δικαστικού ενσήμου (βλ. τα υπ' αριθμόν 26639285495905270030 και 26637792095905270027 e-παράβολα δικαστικού ενσήμου σε συνδυασμό με την από 26-3-2019 απόδειξη συναλλαγής πληρωμής e- παραβόλου της τράπεζας Eurobank A.E. και την ειδοποίηση πληρωμής e- παραβόλου της τράπεζας Eurobank A.E.).

Ι. Από το συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 111 παρ. 1, 115 παρ. 1, 2 και 3, 242, 237 παρ. 1 και 3, 256 παρ. 1 στοιχ. δ' και 269 παρ. 1 και 2 ΚΠολΔ (πριν την τροποποίησή του με το ν. 4335/2015), συνάγεται ότι, και στις διαφορές, που δικάζονται κατά την τακτική διαδικασία, όπου η κατάθεση προτάσεων είναι υποχρεωτική - και συνεπώς, η διαδικασία εκδίκασης της διαφοράς είναι προφορική και γραπτή - η προβολή των μέσων επίθεσης και άμυνας, για να είναι παραδεκτή, πρέπει να γίνεται όχι μόνο με τις προτάσεις αλλά και προφορικά, πριν από την έναρξη της συζήτησης στο ακροατήριο, καθώς και να γίνεται σχετική αναφορά αυτών στα τηρούμενα πρακτικά, προκειμένου να παρέχεται η ευχέρεια στον καθ' ου η ένσταση να αμυνθεί, κατά τη διεξαγωγή της δίκης (Εφαθ 6514/2009, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Οι διάδικοι, δηλαδή,

οφείλουν να προτείνουν όλους τους αυτοτελείς πραγματικούς ισχυρισμούς τους προφορικά, κατά τη συζήτηση στο ακροατήριο, και επιπλέον οι ισχυρισμοί αυτοί να καταχωριστούν στα πρακτικά, με συνοπτική έκθεση των γεγονότων που τους θεμελιώνουν, εκτός αν περιέχονται στις κατατιθέμενες στο ακροατήριο προτάσεις. Σε κάθε, όμως, περίπτωση απαιτείται προφορική πρόταση του ισχυρισμού, που «ως γενόμενο κατά τη συζήτηση» σημειώνεται στα πρακτικά, και δεν αρκεί μόνο η έκθεση του ισχυρισμού στις έγγραφες προτάσεις (ΟΛΑΠ 2/2005, ΑΠ 1162/2017, ΑΠ 1239/2007, ΑΠ 1253/2004, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Π. Από το σύνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 362 και 366 παρ. 1 και 3 ΠΚ, προκύπτει ότι, εάν το δυσφημιστικό γεγονός, που ισχυρίσθηκε ή διέδωσε ο υπαίτιος, είναι αληθινό, η πράξη μένει ατιμώρητη, δεν αποκλείεται, όμως, να τιμωρηθεί ο υπαίτιος για εξύβριση, αν από τον τρόπο που εκδηλώθηκε ή από τις περιστάσεις, υπό τις οποίες τελέσθηκε η δυσφήμιση, προκύπτει σκοπός εξύβρισης. Εξάλλου, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 367 παρ. 1 ΠΚ, ο άδικος χαρακτήρας της δυσφημιστικής εκδήλωσης, κατ' άρθρο 362 ΠΚ, κατ' αρχήν αίρεται και όταν αυτή γίνεται για την εκτέλεση νόμιμων καθηκόντων, την άσκηση νόμιμης εξουσίας ή για τη διαφύλαξη (προστασία) δικαιώματος ή από άλλο δικαιολογημένο ενδιαφέρον ή σε ανάλογες περιπτώσεις. Κατ' εξαίρεση, όμως, το αποτέλεσμα αυτό δεν επέρχεται, σύμφωνα με τη διάταξη άρθρου 367 παρ. 2 ΠΚ, και παραμένει η ποινική ευθύνη, όταν από τον τρόπο της εκδήλωσης ή από τις περιστάσεις, υπό τις οποίες τελέσθηκε η πράξη, προκύπτει σκοπός εξύβρισης, που κατευθύνεται ειδικά σε προσβολή της τιμής άλλου, με αμφισβήτηση της ηθικής ή κοινωνικής αξίας του προσώπου του και περιφρόνηση αυτού. Ειδικός σκοπός εξύβρισης υπάρχει στον τρόπο εκδήλωσης της προσβλητικής συμπεριφοράς, όταν αυτός δεν ήταν, κατ' αντικειμενική κρίση, αναγκαίος για την ακριβή και πρέπουσα απόδοση των στοχασμών του προσβολέα, ο οποίος, μολονότι τελούσε σε επίγνωση αυτού, χρησιμοποίησε τον τρόπο αυτό, για να προσβάλει την τιμή και την υπόληψη του άλλου. Από την ως άνω οικεία διάταξη, προκύπτει ότι ο νόμος εισάγει εξαιρέσεις, όσον αφορά την εκδήλωση έκφρασης γνώμης ή κρίσης, έστω και δυσμενούς, υπό περιστάσεις δε, υπάρχει δικαιολογημένο ενδιαφέρον ή άσκηση δικαιώματος σε δυσμενείς κρίσεις και εκδηλώσεις, σε σχέση με δικόγραφα ενώπιον των Δικαστηρίων. Με τη διάταξη αυτή εισάγεται λόγος, που αίρει τον άδικο χαρακτήρα της πράξης της εξύβρισης και της απλής δυσφήμισης. Στο πλαίσιο εφαρμογής της αυτής διάταξης, το δικαστήριο ή το συμβούλιο υποχρεούται να ελέγχει, κατά προτεραιότητα, το χαρακτηρισμό των φράσεων ως συκοφαντικών, απλά δυσφημιστικών ή ότι ενέχουν σκοπό εξύβρισης. Εάν

αποφανθεί αρνητικά, αναφορικά με τη συκοφαντική δυσφήμιση, η οποία υπάγεται στην παρ. 2 του άρθρου 367 ΠΚ, αφού η συκοφαντική δυσφήμιση, ως προσβάλλουσα την προσωπικότητα σε βαθμό μη ανεκτό, δεν εξοβελίζεται έναντι της κριτικής ή διαφύλαξης (προστασίας) δικαιώματος, θα προχωρήσει περαιτέρω και θα σταθμίσει τα προβαλλόμενα ως απλή δυσφήμιση ή εξύβριση. Οι διατάξεις των άρθρων 361 έως 367 ΠΚ, για την ενότητα της έννομης τάξης, εφαρμόζονται αναλογικά και στο χώρο του ιδιωτικού δικαίου, όπως αυτός οριοθετείται από τις διατάξεις των άρθρων 57 - 59 και 914 επ. ΑΚ, ώστε, αιρόμενου του άδικου χαρακτήρα των προαναφερθεισών αξιόποινων πράξεων (με την επιφύλαξη της διάταξης του άρθρου 367 ΠΚ), αποκλείεται και το στοιχείο του παρανόμου της επιζήμιας συμπεριφοράς ως όρος της αντίστοιχης αδικοπραξίας του αστικού δικαίου (ΑΠ 389/2016, ΑΠ 343/2016, ΑΠ 1490/2010, ΑΠ 1486/2010, ΑΠ 1007/2010, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Όμως, ο άδικος χαρακτήρας, ως προς τις εξυβριστικές ή δυσφημιστικές εκφράσεις, δεν αίρεται και, συνεπώς, παραμένει η ποινική ευθύνη των κατά το νόμο υπευθύνων, άρα και η υποχρέωση τους προς αποζημίωση, κατά το αστικό δίκαιο, όταν συντρέχει μία από τις περιπτώσεις της παρ. 2 του άρθρου 367 ΠΚ, δηλαδή όταν οι επίμαχες κρίσεις περιέχουν τα προαναφερθέντα αντικειμενικά και υποκειμενικά συστατικά στοιχεία του αδικήματος της συκοφαντικής δυσφήμισης των άρθρων 363 - 362 ΠΚ ή όταν από τον τρόπο εκδήλωσης ή από τις περιστάσεις, υπό τις οποίες τελέστηκε η πράξη, προκύπτει σκοπός εξύβρισης, δηλαδή πρόθεση, που κατευθύνεται ειδικά στην προσβολή της τιμής του άλλου. Η προσβολή δε από τον προσβληθέντα περίπτωσης από την παρ. 2 του άρθρου 367 ΠΚ αποτελεί αντένσταση κατά της εκ της παρ. 1 του άρθρου 367 ΠΚ ένστασης (ΑΠ 718/2017, ΑΠ 1352/2015, ΑΠ 1355/2015, ΑΠ 2032/2014, ΑΠ 285/2012, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Επομένως, από τις ως άνω διατάξεις, δύναται να συναχθεί με σαφήνεια ότι, επί αγωγής, με περιστατικά προσβολής προσωπικότητας εκ δυσφημιστικού ισχυρισμού, στοιχείο της βάσης της αγωγής είναι ο συγκροτών την απλή δυσφήμιση ισχυρισμός του εναγομένου, ενώ το αληθές ή μη του ισχυρισμού αυτού είναι ως προς το νόμο βάσιμο της αγωγής αδιάφορο, διότι, και επί αληθών ισχυρισμών, η πράξη, υπό τους όρους του ΠΚ, είναι δυνατόν να παραμείνει ατιμώρητη, δεν παύει, όμως, στο πεδίο του αστικού δικαίου, να είναι άδικη και, συνεπώς, προκαλούσα παράνομα ηθική βλάβη στον ενάγοντα. Ο εναγόμενος δε της αγωγής αυτής δύναται να προτείνει τον εκ του άρθρου 367 παρ. 1 ΠΚ αυτοτελή ισχυρισμό (ένσταση) περί της συνδρομής, μεταξύ άλλων, δικαιολογημένου ενδιαφέροντος να μαρτυρήσει την αλήθεια επί θέματος αναγόμενου στο αποδεικτέο θέμα, όπου η

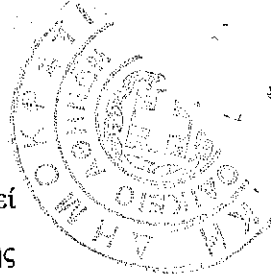
υποχρέωση αληθούς μαρτυρίας είναι αυτονόητη και αποτελεί λόγο άρσης του άδικου χαρακτήρα των πράξεων της απλής δυσφήμισης και της εξύβρισης. Προς απόκρουση της ως άνω ένστασης, ο ενάγων δύναται να προτείνει, κατά τη διάταξη του άρθρου 367 παρ. 2 ΠΚ, κατ' αντένσταση, ότι ο ισχυρισμός είναι ψευδής και ο εναγόμενος ισχυρίστηκε αυτόν, εν γνώσει της αναλήθειάς του, καθώς και ότι υπήρχε σκοπός εξύβρισης. Συνακόλουθα, μόνο εάν προταθεί η εκ του άρθρου 367 παρ. 1 ΠΚ ένσταση από τον εναγόμενο, αποκτά έννομη επιρροή ο περιλαμβανόμενος συνήθως καθ' υποφορά με την αγωγή ισχυρισμός του ενάγοντος ότι τα ισχυρισθέντα γεγονότα από τον εναγόμενο είναι ψευδή και ότι ο τελευταίος (εναγόμενος) ισχυρίστηκε αυτά εν γνώσει της αναλήθειάς τους, οπότε και τίθεται θέμα απόδειξης από τον ενάγοντα του ισχυρισμού του (αντένσταση), ως αντενιστάμενου, ως προς την αναλήθεια του ισχυρισμού του εναγομένου και τη γνώση της αναλήθειας εκ μέρους του, επιτρεπόμενου δε αντίστοιχα και του εναγομένου (ενιστάμενου) να αποδείξει ανταποδεικτικά την αλήθεια του ισχυρισμού του ή ότι δεν τελούσε εν γνώσει της αναλήθειας του ισχυρισμού του, για να προκαλέσει την απόρριψη της αντένστασης του ενάγοντος.

Ο εναγόμενος με τις προτάσεις του αρνείται αιτιολογημένα τα θεμελιωτικά της βάσης της αγωγής πραγματικά περιστατικά, ισχυριζόμενος ότι οι ισχυρισμοί που αναφέρει, στη οικεία μήνυσή του για τους ενάγοντες, δεν σκόπευαν στην προσβολή της τιμής και της υπόληψής τους, ούτε στην επαγγελματική τους καταστροφή για λόγους εκδίκησης. Επικουρικά, ισχυρίζεται ότι οι ενάγοντες συνετέλεσαν οι ίδιοι με τη συμπεριφορά τους στην προσβολή του δικαιώματος της προσωπικότητάς τους κατά ποσοστό 95%, καθώς με την προκλητική και προσβλητική συμπεριφορά τους απέναντί του και δη το πλήθος των αυτοψιών στις οποίες προέβησαν, οι οποίες ήταν εσφαλμένες κατά τα ιστορούμενα στις προτάσεις του, τον ώθησαν στην υποβολή της οικείας μήνυσης. Η ένσταση συντρέχοντος πταίσματος των εναγόντων είναι νόμιμη στηριζόμενη στη διάταξη του άρθρου 300 ΑΚ και θα πρέπει να εξεταστεί περαιτέρω κατ' ουσία. Τέλος, αξίζει να σημειωθεί ότι, από την παραδεκτή επισκόπηση των ταυτάριθμων με την παρούσα πρακτικών της δημόσιας συνεδρίασης του παρόντος Δικαστηρίου, που πιστοποιούν τις γενόμενες στο ακροατήριο διαδικαστικές πράξεις, προκύπτει ότι, κατά την έναρξη της προφορικής συζήτησης της υπόθεσης, ο εναγόμενος αρνήθηκε την αγωγή και πρόβαλε μόνο την ένσταση του άρθρου 300 ΑΚ, όχι δε και εκείνη του άρθρου 367 παρ. 1 ΠΚ, περί δικαιολογημένου ενδιαφέροντος του ιδίου και δη της προστασίας του δικαιώματος της προσωπικότητάς του, όπως ο

σχετικός ισχυρισμός του εκτιμάται από το Δικαστήριο. Ωστόσο, ο οικείος ισχυρισμός περιλαμβάνεται στις νόμιμα κατατεθείσες, επί της έδρας του παρόντος Δικαστηρίου, κατά τη συζήτηση της υπόθεσης στο ακροατήριο, προτάσεις του εναγομένου, χωρίς, όμως, να έχει αποτελέσει και αντικείμενο προφορικής πρότασης και συζήτησης, κατά τη διαδικασία στο ακροατήριο. Συνεπώς, σύμφωνα και με όσα διαλαμβάνονται ως άνω στη μείζονα σκέψη του δικανικού συλλογισμού, ο σχετικός ισχυρισμός πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτα προβληθείς.

Β. Με την υπό στοιχείο Β αγωγή ο ενάγων εκθέτει ότι οι εναγόμενοι κατέθεσαν σε βάρος του την υπό στοιχείο Α αγωγή, η οποία ήταν εν γνώσει τους ψευδής και συκοφαντική και σκοπό είχαν να πλήξουν την επαγγελματική του φήμη ως αρχιτέκτονας, την τιμή και την κοινωνική του υπόληψη, με συνέπεια να προσβληθεί παρανόμως και υπαιτίως στην προσωπικότητά του, καθώς και να υποστεί εντεύθεν τη μνημονευόμενη στην αγωγή ηθική βλάβη. Ενόψει των προεκτεθέντων, ο ενάγων αιτείται, κατόπιν παραδεκτής τροπής του καταψηφιστικού αιτήματος της αγωγής του σε αναγνωριστικό, με δήλωση της πληρεξουσίας δικηγόρου του καταχωρηθείσα στα πρακτικά της παρούσας (άρθρο 223, 224, 294 295, 297 ΚΠολΔ), αλλά και με τις προτάσεις του, να αναγνωρισθεί ότι οι εναγόμενοι υποχρεούνται να του καταβάλουν εις ολόκληρον το ποσό των 50.000 ευρώ, ως χρηματική ικανοποίηση για την ηθική βλάβη που υπέστη από την προμηθευθείσα ζημιολόγο συμπεριφορά τους, νομιμοτόκως από της επιδόσεως της αγωγής μέχρι εξοφλήσεως. Επίσης, ζητεί να κηρυχθεί η εκδοθησομένη απόφαση προσωρινά εκτελεστή και να καταδικαστούν οι εναγόμενοι στα δικαστικά του έξοδα.

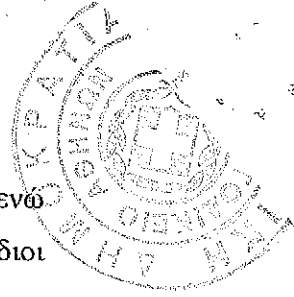
Με αυτό το περιεχόμενο και αίτημα, η κρινόμενη αγωγή αρμόδια φέρεται προς συζήτηση ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου (άρθρα 14 παρ. 2, 22 και 35 και 221§1στοιχ.β ΚΠολΔ, όπως είχαν πριν από τη θέσπιση και την έναρξη ισχύος του ν. 3994/2011, διότι, η υπό κρίση αγωγή κατατέθηκε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου αυτού στις 30-1-2009, δηλαδή πριν από την εισαγωγή και την έναρξη ισχύος του προμνημονευθέντος νόμου), προκειμένου να εκδικασθεί με την προσήκουσα τακτική διαδικασία, είναι δε ορισμένη και νόμιμη, στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 57, 59, 299, 330, 340, 345, 346, 914, 932 ΑΚ, 361, 362, 363 ΠΚ, 70, 176 ΚΠολΔ, πλην του παρεπομένου αιτήματος περί κηρύξεως της παρούσας προσωρινώς εκτελεστής, διότι οι αναγνωριστικές αποφάσεις αναδίδουν τις συνέπειές τους κατά τις διατάξεις του ουσιαστικού δικαίου και δεν αποτελούν εκτελεστούς τίτλους κατά το άρθρο 904 ΚΠολΔ (Βασ. Βαθρακοκοίλης, Ερμ. ΚΠολΔ, τόμος Ε', σελ. 153, Αθήνα 1997).

Πρέπει, επομένως, η αγωγή, κατά το μέρος που κρίθηκε νόμιμη, να ερευνηθεί περαιτέρω ως προς την ουσιαστική της βασιμότητα, δεδομένου ότι κατόπιν της τροπής του αιτήματος σε αναγνωριστικό δεν απαιτείται η καταβολή δικαστικού ενσήμου.

Από τις με αριθμ. 3607 και 3609/22-3-2019 ένορκες βεβαιώσεις ενώπιον της Ειρηνοδίκη Αθηνών, τις οποίες προσκομίζει και επικαλείται ο εναγόμενος-ενάγων, με πρωτοβουλία του οποίου δόθηκαν μετά από νόμιμη κλήτευση των αντιδίκων του (βλ. τις με αριθμούς 4429I και 4430I/19-3-2019 εκθέσεις επίδοσης του δικαστικού επιμελητή της περιφέρειας του Πρωτοδικείου Αθηνών Ιωάννη Πάπαρη), την εκτίμηση ενόρκων καταθέσεων των μαρτύρων απόδειξης και ανταπόδειξης, οι οποίες περιέχονται στα απομαγνητοφωνημένα πρακτικά δημόσιας συνεδριάσεως του Δικαστηρίου τούτου και από όλα τα έγγραφα, που νομίμως προσκομίζονται μετ' επικλήσεως από τους διαδίκους, είτε προς άμεση απόδειξη είτε για τη συναγωγή δικαστικών τεκμηρίων (ά. 336§3, 339, 395 και 432 επ. ΚΠολΔ), ορισμένα εκ των οποίων αναφέρονται ειδικώς κατωτέρω, δίχως να παραλείπεται κάποιο κατά την ουσιαστική κρίση της ένδικης διαφοράς, αποδεικνύονται τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Ο εναγόμενος-ενάγων, Αντώνιος Βεντούρης, τυγχάνει αρχιτέκτων μηχανικός μέλος του ΤΕΕ. Υπό την ιδιότητά του αυτή συνέταξε τεχνική έκθεση αυτοψίας για λογαριασμό της Ευτυχίας Αναγνώστου, μη διαδίκου στην παρούσα δίκη, που αφορούσε παλαιά οικοδομή, ευρισκόμενη δίπλα στην πολυώροφη οικοδομή που ανήγειρε κατά το έτος 2001 ο Εμμανουήλ Κουφάκης, μη διάδικος στην παρούσα δίκη, μαζί με την σύζυγό επί της οδού Νικοπολέως, αριθμ. 12 στον Υμηττό Αττικής. Από τη γειτνίαση των παραπάνω οικοδομών του Εμμανουήλ Κουφάκη και της πελάτισσας του εναγομένου-εναγοντος, Ευτυχίας Αναγνώστου, δημιουργήθηκαν πλείστες διαφορές για πολεοδομικά κυρίως θέματα, με συνέπεια την υποβολή καταγγελιών στην Διεύθυνση πολεοδομίας Αθηνών, τόσο από τον Αντώνιο Βεντούρη, όσο και από τον Εμμανουήλ Κουφάκη. Οι ενάγοντες-εναγόμενοι, Ιωάννης Φορτσάκης και Μαρία Σκιαδαρέση, είναι υπάλληλοι Πολεοδομίας της Νομαρχίας Αθηνών και ειδικότερα ο Ιωάννης Φορτσάκης προϊστάμενος του Τμήματος Ελέγχου Κατασκευών, οι οποίοι επιλήφθηκαν ως δημόσιοι υπάλληλοι, ο καθένας με την ιδιότητά του, των σχετικών αναφορών που υπέβαλε τόσο ο Εμμανουήλ Κουφάκης, όσο και ο εναγόμενος-ενάγων. Ειδικότερα, κατόπιν των με αριθμ. πρωτ. 10012/13-11-2002 και 711/24-1-2003 καταγγελιών του Εμμανουήλ Κουφάκη στη Διεύθυνση Πολεοδομίας Αθηνών, διενεργήθηκε στις 28-1-2003 αυτοψία στην πολυκατοικία της οδού Κυμοθός 40, την οποία ο εναγόμενος-ενάγων ανήγειρε ως μηχανικός και στην οποία διαμένει, με την

οποία βεβαιώθηκαν ως παραβάσεις κλείσιμο ημιπαιθρίων χώρων στον Α'+ Β' όροφο και τμήματος φωταγωγού Γ'+Δ' όροφο καθ' υπέρβαση της 1480/99 οικοδομικής άδειας και επεβλήθη πρόστιμο, ενώ κατά την αυτοψία της 15-12-2005 στην ίδια οικοδομή, που έγινε μετά από μεταγενέστερες καταγγελίες του Κουφάκη (με αριθμ. 6338/1681/11-7-2005 και 6367/1699/12-7-2005) βεβαιώθηκε ως παράβαση το κλείσιμο ημιπαιθρίου χώρου στον Β' όροφο καθ' υπέρβαση της 1480/99 οικοδομικής άδειας και επεβλήθη πρόστιμο. Εν συνεχεία, στις 19-12-2005 εκδόθηκε η με αριθμ. πρωτοκόλλου 12113/3414/2005 απόφαση του τμήματος Ελέγχου Κατασκευών Δ/σης Πολεοδομίας Νομαρχίας Αθηνών υπογραφόμενη από την διευθύντρια και τους ενάγοντες-εναγόμενους με την οποία αποφασίστηκε η ανάκληση των θεωρήσεων της 480/1999 οικοδομικής άδειας, σύνδεσης με τα δίκτυα της ΔΕΗ-ΕΥΔΑΠ της συγκεκριμένης οικοδομής. Ακολούθως, ο εναγόμενος-ενάγων, Αντώνιος Βεντούρης, κατέθεσε στις 31-5-2006 στην Εισαγγελία Πρωτοδικών Αθηνών, την από 31-5-2006 και με ΑΒΜ Δ06/2328 μήνυσή του σε βάρος της διευθύντριας της Πολεοδομίας Αθηνών, των εναγόντων-εναγομένων, του Εμμανουήλ Κουφάκη και του προϊσταμένου τομέα Αθηνών της ΕΥΔΑΠ, στην οποία ανέφερε μεταξύ άλλων τα ακόλουθα: «...Δυστυχώς οι υπάλληλοι της Δ/σης Πολεοδομίας Κεντρικού Τομέα Αθηνών - Τμήματος Ελέγχου Κατασκευών και ιδίως οι 3 πρώτοι μηνυόμενοι επέδειξαν ιδιαίτερη και αδικαιολόγητη ευαισθησία στις καταγγελίες και αναφορές του τέταρτου μηνυόμενου Εμ. Κουφάκη, αν και ήσαν προδήλως ασύστατες και αδικαιολόγητες, αφορούσαν οικοδομές μη σχετιζόμενες καθ' οιονδήποτε τρόπον με τον ίδιον ή τα συμφέροντα του και ήταν επίσης προφανές ότι αποσκοπούσαν στην άσκηση πίεσης και εκβιασμού προς το πρόσωπο μου, δηλ. και ο πλέον αδαής και αφελής μπορούσε να αντιληφθεί ότι πρόκειται για ενέργειες πρωτοφανώς κακοήθεις και κακόβουλες. Αξίζει να σημειωθεί ότι στις τρεις προαναφερόμενες αιτήσεις του μηνυόμενου Κουφάκη με ημερομηνία 12-7-2005, που είναι παντελώς ανατιολόγητες (χωρίς αναφορά παράβασης) που αφορούν τις οικοδομές οδού Νικοπόλεως 10, Περιστάσεως 30 και Αθ. Διάκου 42 (Ηλιούπολη) η αντίδραση του τρίτου μηνυόμενου Ιωάννου Φορτσάκη - προϊσταμένου του τμήματος Ελέγχου Κατασκευών υπήρξε άμεση και αυτόματη!!!. ...Ακολουθώντας δε μία απροκάλυπτα μεροληπτική στάση υπέρ του Κουφάκη και εναντίον μου, με σκοπό την υποβοήθηση και στήριξη του εκβιαστικού σχεδίου αυτού, εναντίον κάθε αρχής χρηστής διοικήσεως, ισονομίας, και δικαιοκρατίας εξαπέλυσαν μία άνευ προηγουμένου ανηλεή δίωξη μου, καταχρώμενοι την εξουσία που τους δίνει ο νόμος, επιδιώκοντας με κάθε θυσία και οπωσδήποτε να στοιχειοθετήσουν

πολεοδομικές παραβάσεις εκ μέρους μου για να με εξοντώσουν.... Στο μεταξύ και ενώ εκκρεμούσε η διενέργεια της αυτοψίας αυτής και πριν καν οι μηνυόμενοι αρμόδιοι υπάλληλοι της πολεοδομίας σχηματίσουν ολοκληρωμένη εικόνα για την νομιμότητα της οικοδομής, εντελώς εσπευσμένα και πριν η τελευταία έκθεση αυτοψίας καταστεί τελεσίδικη (αφού εκκρεμούσε ένσταση κατ' αυτής) προέβησαν στην έκδοση προδήλως και εξωφθάλμως παράνομης διοικητικής πράξης με συνέπειες εξοντωτικές για μένα και τους λοιπούς συνιδιοκτήτες και ενοίκους της πολυκατοικίας της οδού Κυμοθόης 40. Συγκεκριμένα την 19-12-2005 εκδόθηκε η υπ' αριθμ. πρωτοκόλλου 12113/3414/2005 απόφαση του τμήματος Ελέγχου Κατασκευών Δ/σης Πολεοδομίας Νομαρχίας Αθηνών υπογραφόμενη από τους μηνυόμενους Ιωάννα Αμπλιανίτου (Δ/ντρια Δ.Π.Κ.Τ), Ιωάννη Φορτσάκη (Προϊστάμενο Τ.Ε.Κ) και Μαρία Σκιαδαρέση (Υπάλληλο της και Υπηρεσίας) με την οποία ανακαλείται η θεώρηση της 480/1999 άδειας της συγκεκριμένης οικοδομής για την σύνδεση με τα δίκτυα της ΔΕΗ-ΕΥΔΑΠ και διατάχθηκε η διακοπή υδροδότησης και ηλεκτροδότησης του συνόλου της πολυκατοικίας... Δηλαδή για την διαπιστωμένη και βεβαιωμένη αυθαίρετη κατασκευή 5,52 τετραγωνικών μέτρων οι μηνυόμενοι υπάλληλοι αποφάσισαν την διακοπή της υδροδότησης και ηλεκτροδότησης.....ολόκληρης της πολυκατοικίας, ακόμη και των ορόφων που δεν σχετίζονται με την παράνομη αυτή κατασκευή, η οποία αφορά μόνον τα διαμερίσματα Γ' και Δ' ορόφου, δηλ. τα δικά μου!!! Δηλ. οι μηνυόμενοι υπάλληλοι ενσυνειδήτως, εν γνώσει τους, δολίως και κακοβούλως προέβησαν στην λήψη της ως άνω προδήλως παράνομης απόφασης, δηλ. διακοπής των παροχών ολόκληρης της οικοδομής και όχι μόνον των αυθαιρέτων ή παρανόμων τμημάτων αυτής κατά την σαφή διατύπωση και το γράμμα των εν προκειμένω εφαρμοστέων κανονιστικών διατάξεων... Επειδή κατά τα ανωτέρω οι τρεις πρώτοι μηνυόμενοι από κοινού, ετέλεσαν το έγκλημα της παράβασης καθήκοντος κατά συρροή προς βλάβη των συμφερόντων μου και προς όφελος των συμφερόντων του τέταρτου μηνυόμενου, ο οποίος και τους έπεισε ως ηθικός αυτουργός στην τέλεση των πράξεων αυτών...». Επί της μηνύσεως του εναγόμενου-ενάγοντος εκδόθηκε η με αριθμ. ΕΓ 146-2006/257/25Δ/2007 απορριπτική Διάταξη του Εισαγγελέα Πρωτοδικών Αθηνών. Κατά της διάταξης αυτής ο εναγόμενος-ενάγων άσκησε την με αριθμό 404/22-6-2007 προσφυγή του επί της οποίας εκδόθηκε η με αριθμ. 657/2007 απορριπτική Διάταξη του Εισαγγελέα Εφετών Αθηνών. Εξάλλου, αποδείχθηκε ότι οι διαλαμβανόμενοι στην ως άνω μήνυση ισχυρισμοί του εναγομένου-ενάγοντος για τους ενάγοντες-εναγόμενους συνιστούν γεγονός, αφού αποτελούν συγκεκριμένη συμπεριφορά, υποπίπτουσα στις

αισθήσεις, δεκτική απόδειξης, η οποία, ανακοινούμενη σε τρίτο, μπορεί να βλάψει την τιμή ή την υπόληψή του, και ήταν πρόσφορη, κατά την κοινή αντίληψη, να βλάψει την τιμή και την υπόληψή τους, καθόσον αμφισβητείται η ηθική ακεραιότητα, η επαγγελματική και η κοινωνική τους αξία και εμφανίζονται ως άτομα, τα οποία προέβησαν σε ποινικά κολάσιμη πράξη και δη της παράβασης καθήκοντος. Των ως άνω δε επικαλούμενων εκ μέρους του εναγομένου-ενάγοντος γεγονότων έλαβαν γνώση πλήθος προσώπων, όπως Εισαγγελείς και γραμματείς, που επιλήφθηκαν της οικείας υπόθεσης, καθώς και οι συνάδελφοι - συνυπηρετούντες των εναγόντων-εναγομένων στην Πολεοδομία Αθηνών. Λαμβανομένου δε υπόψη ότι, στην ένδικη περίπτωση, ο εναγόμενος-ενάγων ανέφερε στη οικεία ως άνω μήνυσή του δυσφημιστικά για τους ενάγοντες-εναγομένους γεγονότα, σε συνδυασμό με το γεγονός ότι αυτός δεν πρότεινε παραδεκτά την εκ του άρθρου 367 παρ. 1 ΠΚ ένσταση, παρέλκει, ως προς την ερειδόμενη στη δυσφήμιση βάση της υπό στοιχείο Α αγωγής, η εξέταση της αλήθειας ή μη των ένδικων ισχυρισμών του εναγομένου-ενάγοντος, καθώς και εάν αυτός τελούσε ή μη σε γνώση της αναλήθειας αυτών (των ισχυρισμών), παρά το γεγονός ότι οι ενάγοντες-εναγόμενοι ισχυρίζονται καθ' υποφορά στην αγωγή τους ότι τα κατατεθέντα από τον εναγόμενο-ενάγοντα είναι αναληθή και αυτός τελούσε σε γνώση της αναλήθειάς τους, σύμφωνα και με όσα διαλαμβάνονται ως άνω στη μείζονα σκέψη του δικανικού συλλογισμού. Ενόψει των ως άνω εκτιθέμενων, ο εναγόμενος-ενάγων, με τους περιεχόμενους στην ως άνω μήνυσή του ισχυρισμούς, δυσφήμησε τους ενάγοντες-εναγομένους, στοιχειοθετούμενου του παρανόμου της συμπεριφοράς του, κατ' άρθρο 362 ΠΚ, και, με πρόθεση προσβολής της τιμής και της υπόληψης αυτών, με την τελεσθείσα, διά του εγκλήματος της δυσφήμισης, αδικοπραξία του, προσέβαλε παράνομα και υπαίτια την προσωπικότητα των εναγόντων-εναγομένων, αφού με τους οικείους ισχυρισμούς του επενέβη μειωτικά στη σφαίρα αυτών και συγκεκριμένα στα αγαθά της τιμής και της υπόληψής τους και αμφισβήτησε την ηθική, επαγγελματική και κοινωνική τους αξία, εμφανίζοντάς τους ως άτομα, που προέβησαν στην αξιόποινη πράξη της παράβασης καθήκοντος. Επομένως, οι ενάγοντες-εναγόμενοι υπέστησαν ηθική βλάβη, εξαιτίας της προσβολής της προσωπικότητάς τους, ενώ, σταθμίζοντας τις συνθήκες, υπό τις οποίες έλαβε χώρα η ως άνω περιγραφείσα αδικοπρακτική συμπεριφορά του εναγομένου, το βαθμό του πταίσματος αυτού, τη βαρύτητα της βλάβης, που υπέστησαν οι ενάγοντες-εναγόμενοι, και τις συνέπειές της, ιδίως δε το βαθμό προσβολής της προσωπικότητάς αυτών, τα διδάγματα της κοινής πείρας και λογικής και, τέλος, την κοινωνική και οικονομική θέση των διάδικων μερών, πρέπει να

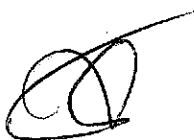
επιδικασθεί σε έκαστο των εναγόντων-εναγομένων χρηματική ικανοποίηση, για την αποκατάσταση της ηθικής βλάβης που υπέστησαν, η οποία πρέπει να καθορισθεί, κατά την εύλογη κρίση του παρόντος Δικαστηρίου, στο ποσό των τεσσάρων χιλιάδων (4.000) ευρώ. Η σχετική προβληθείσα εκ μέρους του εναγομένου-ενάγοντος ένσταση συντρέχοντος πταίσματος των εναγόντων-εναγομένων θα πρέπει να απορριφθεί ως ουσία αβάσιμη, και τούτο, διότι η συμπεριφορά των εναγόντων-εναγομένων ήταν σύννομη και όχι προσβλητική κατά του εναγομένου-ενάγοντος. Κατ' ακολουθία, η υπό στοιχείο Β αγωγή του εναγομένου-ενάγοντος, Αντωνίου Βεντούρη, περί δήθεν προσβολής της προσωπικότητάς του θα πρέπει να απορριφθεί ως ουσιαστικά αβάσιμη, καθώς δεν ήταν παράνομη η συμπεριφορά των εναγόντων-εναγομένων, με βάση τα όσα ανωτέρω εκτέθηκαν αναλυτικά.

Με βάση τις ως άνω σκέψεις, η υπό στοιχείο Α αγωγή πρέπει να γίνει εν μέρει δεκτή και ως ουσία βάσιμη και να υποχρεωθεί ο εναγόμενος, Αντώνιος Βεντούρης, να καταβάλει σε έκαστο των εναγόντων, Ιωάννη Φορτσάκη και Μαρία Σκιαδαρέση, το ποσό των τεσσάρων χιλιάδων (4.000) ευρώ, νομιμότοκα από την επομένη επίδοσης της αγωγής και μέχρι την εξόφληση. Το παρεπόμενο αίτημα περί κηρύξεως της απόφασης προσωρινά εκτελεστής, πρέπει να απορριφθεί, ως ουσιαστικά αβάσιμο, διότι κατά την κρίση του Δικαστηρίου, δεν συντρέχουν εξαιρετικοί προς τούτο λόγοι, ούτε αποδείχθηκε ότι η επιβράδυνση της εκτέλεσης είναι δυνατόν να προξενήσει σημαντική ζημία στους ενάγοντες. Μέρος των δικαστικών εξόδων των εναγόντων πρέπει να επιβληθεί σε βάρος του εναγομένου, σύμφωνα με την αρχή της ήττας (άρθρα 106, 176 και 191 παρ. 2 ΚΠολΔ), όπως ειδικότερα ορίζεται στο διατακτικό της παρούσας. Περαιτέρω, θα πρέπει να απορριφθεί η υπό στοιχείο Β αγωγή ως ουσιαστικά αβάσιμη και να επιβληθούν τα δικαστικά έξοδα των εναγομένων, Ιωάννη Φορτσάκη και Μαρίας Σκιαδαρέση, κατόπιν σχετικού αιτήματός τους, σε βάρος του ενάγοντος, Αντωνίου Βεντούρη, λόγω της ήττας του (άρθρα 106, 176 και 191 παρ. 2 ΚΠολΔ), κατά τα οριζόμενα στο διατακτικό.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΣΥΝΕΚΔΙΚΑΖΕΙ, αντιμωλία των διαδικών, τη με αριθμό κατάθεσης 231146/10130/23-10-2007 υπό στοιχείο Α' αγωγή και τη με αριθμό κατάθεσης 15352/1083/30-1-2009 υπό στοιχείο Β' αγωγή.

ΔΕΧΕΤΑΙ εν μέρει τη με αριθμό κατάθεσης 231146/10130/23-10-2007 υπό στοιχείο Α' αγωγή.

ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ τον εναγόμενο να καταβάλει σε έκαστο των εναγόντων, το ποσό των τεσσάρων χιλιάδων ευρώ (4.000€), νομιμότοκα από την επομένη επίδοσης της αγωγής και μέχρι την εξόφληση.

ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ τον εναγόμενο σε μέρος των δικαστικών εξόδων των εναγόντων, τα οποία ορίζει στο ποσό των τετρακοσίων ευρώ (400€).

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ τη με αριθμό κατάθεσης 15352/1083/30-1-2009 υπό στοιχείο Β' αγωγή.

ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ τον ενάγοντα στα δικαστικά έξοδα των εναγομένων, τα οποία ορίζει στο ποσό των δύο χιλιάδων ευρώ (2.000€).

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίστηκε και δημοσιεύθηκε στην Αθήνα, σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του, δίχως την παρουσία των διαδίκων και των πληρεξουσίων δικηγόρων τους στις 29/1/2020.

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
το οποίο θεωρήθηκε για τη νόμιμη
σήμανση και έκδοσή του.

Αθήνα 11 ΦΕΒ. 2020

..... Γραμματέας

Γεώργιος

100-100000

100-100000
100-100000
100-100000
100-100000
100-100000

100-100000
100-100000
100-100000
100-100000
100-100000